

حکمرانی خوب رویکردی جهت دستیابی به امنیت غذایی

مرضیه موسوی^۱ و سعید محمدزاده^۲

۱- دانشجوی دکتری ترویج کشاورزی پایدار و محیط زیست دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان
(marziehmousavi66@yahoo.com)

۲- استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، اهواز، ایران

چکیده

در دهه های اخیر، امنیت غذایی به یک مشکل جهانی تبدیل شده است. در درازمدت تهدیدهای قابل توجهی از جمله فشارهای جمعیتی و محیطی و تغییر شیوه های تجارت در کشاورزی با ظهور زنجیره های ارزش جهانی برای امنیت پایدار مواد غذایی و تغذیه وجود دارد. حکمرانی خوب نقش مهمی در تأمین امنیت غذایی در سطوح محلی، ملی و جهانی دارد. عوامل ایجادکننده ناامنی غذایی طیف بسیار وسیعی از موضوعات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، محیط زیستی و غیره را در برمی گیرد که ریشه بسیاری از آن ها را می توان در حکمرانی ضعیف کشورها جست و جو کرد. حکمرانی به چگونگی استفاده از خدمات در راستای تأمین نیازهای عمومی جامعه مربوط می شود. این چگونگی استفاده مبتنی بر تأمل سه محور: دولت، بخش خصوصی و جامعه مدنی می باشد. از شاخصه های حکمرانی خوب رعایت حقوق بشر است و از جمله حقوق اولیه بشر حق غذا است. حکمرانی خوب هم وسیله ای است برای تحقق حق غذا و هم نتیجه تضمین حقوق بشر از جمله حق غذا است. در این پژوهش که با استفاده از منابع کتابخانه ای و به روش مروری تدوین شده، تلاش شد ضمن بیان مفاهیم ناامنی غذایی، امنیت غذایی و ارکان و مؤلفه های آن، الزامات حکمرانی خوب در جهت دستیابی به امنیت غذایی را ارائه نماید.

واژه های کلیدی: امنیت غذایی، حق غذا، حکمرانی خوب